

ГРИНЬКО Дмитро Григорович (05(18). 06. 1905, х. Чернечина-Горбатівка, нині с. Чернечина Дикан. р-ну Полтав. обл. — 28. 09. 1986, Київ) — письменник. Член СПУ. Учасник 2-ї світової війни. Мав урядові нагороди. Закін. Моск. університет (1932). Працював журналістом, 1944–64 — відп. секр. ж. «Вітчизна», дир. Укр. відділення Літфонду СРСР. Друкуватися почав 1924. В оповіданнях і нарисах кн. «Вогні Донбасу» (1930), «Лице ворога»

(1931), «Тринадцять», «Дмитро Остапенко» (обидві — 1943), «По гоголівських місцях» (1952), «Любов і мужність» (1954), «Донецк» (1962), «Під квітучим рай-деревом» (1965), «Незвичайна історія» (1974) змалював образи сучасників, порушував морал.-етичні проблеми, висвітлював теми любові і дружби, захисту батьківщини, виховання патріотизму. Автор літ.-крит. досліджень «Почуття братерства: Укр. рад. письменники про дружбу народів» (1962), «В народі вольних колі: Мотиви дружби та інтернаціоналізму в укр. літературі» (1967), біогр. нарису «Панас Кочура» (1975, співавт.). Усі згадані твори Г. опубл. у Києві. Перекладав з рос., білорус., казах., польс. мов.

Рекомендована література

1. Острик М. Розчарування героїв // Молодь України. 1954. 20 жовт.;
2. Килимник О. Почуття братерства // Веч. Київ. 1963. 19 квіт.;
3. Пивоваров М. Щоб розквітали сади // Вітчизна. 1966. № 5;
4. Речмедін В. Лицар криги // Там само. 1985. № 6;
5. Дмитро Гринько: [Некролог] // ЛУ. 1986. 2 жовт.

Т. В. Добко

Бібліографічний опис:

Гринько Дмитро Григорович / Т. В. Добко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31672>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).